

באתי לגני אחותי כלה

ביאור בדרך אפשר

1 בשווה ומצידו "מעלה" ו"מטה" שונים אלא שמצד העולמות יש הברל עד
 2 כמה האור מאיר בהם בגלוי) ויש בזה חלוקי מדגרות, הברלי דרגות,
 3 באיזו מידה האור האלוקי המאיר באותו עולם גלוי או נעלם ונסתר וכמו
 4 שפנתוב "אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים", ואיתא
 5 ומוכא על פסוק זה
 6 במדרש⁴ "נטה ימינו וברא
 7 שמים, ונטה שמאלו וברא
 8 ארץ", כלומר, הקדוש-ברוך-הוא
 9 ברא את השמים באמצעות יד ימין
 10 ואת הארץ באמצעות יד שמאל
 11 וידוע דיד ימין מורה על
 12 האור והגלוי יותר מאשר יד
 13 שמאל (כמובן גם מהנאמר ב"פתח
 14 אליהו" שיד ימין היא מידת החסד ויד
 15 שמאל היא מידת הגבורה והרי החסד
 16 היא מידת הנתינה והגלוי, והגבורה
 17 היא מידת הצמצום וההסתר), וזהו
 18 הפירוש הפנימי בדברי הכתוב
 19 "וימיני טפחה שמים",
 20 ד"שמים" הנמצאים למעלה
 21 הפונה עולמות העליונים -
 22 שם הגלוי בבחינת ימין
 23 שהוא גלוי האור, והאור
 24 עצמו הוא בבחינת גלוי,
 25 כלומר שבעולמות העליונים יש גלוי
 26 אלוקות בשני מובנים, האחד - שיש
 27 בהם אור רב, והשני - שהאור הוא
 28 בגלוי ולא בהעלם ו"ארץ"
 29 הפונה עולמות התחתונים,
 30 הם מבחינת שמאל שאין
 31 האור בגלוי כל כך, וגם
 32 האור עצמו בא בבחינת
 33 העלם והסתר, והם עולמות תחתונים בשני המובנים האמורים גם כמדת
 34 האור שהוא אור מועט וגם שאינו בגלוי אלא בהעלם והסתר, והולך ומפרט
 35 את החלוקה הכללית בין העולמות העליונים לעולמות התחתונים פידוע
 36 ההפרש ההברל בדי' עולמות, בין ארבעת העולמות הכלליים דקתיב
 37 כפי שמרומז בכתוב "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו
 38 אף עשיתיו", שהם די' עולמות - אצילות בריאה יצירה
 39 עשיה - בזה בחלוקה זו האור אינו כמו שהוא באצילות, כמו
 40 שהוא בבריאה יצירה עשיה, בארבעת העולמות עצמם יש הברל
 41 גדול במיוחד בין עולם האצילות, העליון מביניהם, לשלושת העולמות
 42 שלמטה ממנו בריאה, יצירה עשיה דאצילות הוא⁵ בבחינת גלוי
 43 ההעלם, הבריאה כולה מוגדרת כ"יש" (דבר, מציאות מורגשת) מ"אין"

ביאור בדרך אפשר

44 (לא-דבר, שאינו מציאות מורגשת) כי הבריאה היא מציאות מוגדרת עם
 45 הגבלות ואילו הבורא הוא "אין" אינו מוגדר ומורגש בגדרי המציאות, ובעוד
 46 שבריאה "יש" מ"אין" היא חידוש מציאות שטרם הייתה, עולם האצילות
 47 נקרא "גילוי ההעלם" להורות שאין הוא מציאות חדשה של "יש" שלא היה
 48 קודם לכן אלא רק גילוי של מה שהיה
 49 נעלם בדרגות שלמעלה ממנו (ולכן,
 50 למרות שגם בעולם האצילות יש עשר
 51 ספירות מוגדרות וגם הוא נחשב
 52 "עולם", בכל זאת הוא נקרא "אלוקות
 53 ממש"), ואצילות מלשון אצלו
 54 וסמוך, כלומר, עולם 'קרוב וסמוך'
 55 לבורא יותר מהעולמות ב"ע שלמטה
 56 ממנו שביחס לאצילות הם רחוקים
 57 מהבורא וכן פרוש אצילות
 58 מלשון הצלה האצלה
 59 והפרשה, וגם המשמעות הזו
 60 באצילות, מלשון האצלה והפרשה
 61 (כמו שכתוב בתורה לגבי משה רבנו
 62 ושבעים הזקנים "ויאצל מן הרוח")
 63 מלמד על מעלתו המיוחדת של עולם
 64 האצילות שהוא חלק בלתי נפרד
 65 מהדרגות הגבוהות באלוקות שלמעלה
 66 מהאצילות ואינו דבר חדש אלא כמו
 67 חלק שנאצל והופרש מהם דאצילות
 68 עם היותו בבחינת עולם,
 69 ובמובנים מסויימים הוא דומה
 70 לעולמות שלמטה ממנו (וגם בו יש
 71 עשר ספירות מוגדרות, מושג שלא
 72 קיים באותה צורה למעלה מהאצילות)
 73 אכל בקללותו עולם האצילות
 74 הוא בקלל עולמות האין
 75 סוף, שלמעלה ממידה והגבלה,
 76 מה שאין בן בריאה עולם הבריאה שהוא העולם הבא לאחר עולם
 77 האצילות שהוא התחלת המציאות בבחינת יש מאין ולמרות
 78 שעולם הבריאה הוא רק "התחלת המציאות" ולא מוגדר כמציאות ממש וגם
 79 הוא עולם רוחני נעלה, בכל זאת הוא "יש" לעומת ה"אין" הבורא אותו. וזהו
 80 פירוש התחלת הפסוק שהובא לעיל "כל הנקרא בשמי ולכבודי",
 81 שכונתו לעולם האצילות דשמי וכבודי לשון הפסוק "שמי" וכבודי"
 82 מלמד שמדובר בדרגה גבוהה ביותר, היינו דרגת הקדוש-ברוך-הוא אומר
 83 עליה השם שלי והכבוד שלי הוא האור האלוקי המיוחד בי והוא דבר
 84 אחר ומאוחד אתי בעצמי עדין, כי עדיין לא ירד לדרגות נמוכות יותר
 85 שבהם האחדות עם הקדוש-ברוך-הוא בעצמו פחות ניכרת שקאי והכונה
 86 היא על עולם האצילות שהוא עולם היחוד עולם שמאוחד עם

(4 ראה פרקי דר' אליעזר פרק יח. זוהר חלק ב כ, א. לז, א. פה, ב. 5) ראה בכל זה תורה אור פרשת בראשית ביאור [למאמר] דיבור המתחיל כי כאשר השמים. שם ריש פרשת וירא. ביאור דואלה המשפטים ועוד.